

Cuprins

Au fost odată niște copii minunați	7
Conchistadorii de pepeni	11
Asediați de șarpe	19
Ziua în care am câștigat la „păcănele”	27
Doi frați și-o mustață	35
Paie în flăcări	41
Revenind la oile noastre	47
Operațiunea „nea Toader”	53
Curse cu hamsteri	59
Azi faci, mâine primești	67
Cine sunteți voi?	75
Când m-am jucat de-a injecția	83
Cum mi-am pedepsit mâncarea	89
„Vizită” cu bucluc	97

— Dane, am auzit că s-au copt pepenii în via Asociației!

— Serios? Întrebai eu, provocator, vrând să aflu mai multe amănunte.

— Daaa..., a luat Fănel aseară unu' mare și copt! L-a mâncat cu băieții în fâneață, la Dobre.

— Hmm..., făcui eu, parcă neștiind ce să cred.

Pe culmea dealurilor care străjuiau de veacuri ulița noastră se întindeau de mai mulți ani viile Asociației Agricole Răcăciuni. Mii și mii de hectare de vie, cu fel și fel de soiuri de struguri, unele despre care nici măcar nu auzisem. Statul investise foarte mulți bani pentru valorificarea terenurilor deluroase din zona noastră.

În primăvara aceluia an, conducerea Asociației hotărâse să cultive cu pepeni spațiile dintre rândurile de viță-de-vie.

Bucuria noastră, a băieților! Ne și vedeam stând la taclale și mâncând pepeni în iarba mare și deasă a fânețelor dimprejur.

Toată vara am stat cu ochii pe pepenii ăia. În fiecare săptămână treceam ca „nașul” prin tren, din vagon în vagon, să-i luăm la control și să vedem cât au mai crescut.

La început fuseseră mici, mici de tot, cam cât sunt nucile. După câteva săptămâni însă, se făcuseră deja mai mari, cât niște portocale mai arătoase. Începutul verii i-a găsit deja la mărimea unor mingi de volei, iar noi ne frecam mâinile de bucurie că nu mai era mult și că, în scurtă vreme, aveam să ne desfătăm cu dulceața și aroma pepenilor.

Când colo, ce să vezi?!

Într-o zi au apărut în vie, din loc în loc, niște adăposturi așezate așa... cam la înălțimea unui om.

N-a trecut mult și, într-altă zi, niște bărbați din satul nostru au întins sârmă peste tot, împiedicând intrarea în vie. Cum se apropia cineva prea mult de rândurile de viță-de-vie, cum era fluierat așa... ca să ia seama.

